

SHAKESPEARE PRO MLÁDEŽ

Ostravské Divadlo Petra Bezruče uvádí **Zkročení zlé ženy**, jednu z nejhranějších Shakespeareových komedií, pro své studentské a učňovské obecnstvo. Dramaturgii »zlákal na této komedii zápas dvou rovnocenných soupeřů, zápas, který se odehrává před očima diváků, a také možnost zahrát si plnokrevnou komedii«. Současně a mladě inscenuje tuto ranou Shakespeareovu komedii režisér Josef Janík. Slouží mu k tomu Saudkův překlad, moderně instrumentovaná, avšak eklektická Kupkova scénická hudba spojující jednotlivé obrazy a především jednoduchá, ale výrazná výprava Otakara Schindlera. Na černém horizontu se vyjímají dřevěná, červeně lakovaná renesanční loubí, která různými přeskupeními vytvářejí dostatečně pravděpodobnou hrací plochu pro Shakespeareovu

PRAŽSKÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA
VÝSTŘÍŽKOVÁ SLUŽBA

Praha 2-Vyšehrad, K rotundě 8/82 - tel. 29-73-7

VÝSTŘÍŽEK Z ČASOPISU

Tvorba, Praha

ze dne

21. XI. 1973

komediální příběh. Veselohru o hubaté padovské šlechtice Petruccio, hraje soubor ostravského divadla pro mládež s důrazem na psychologii mladých lidí.

Shakespeareovy postavy se chovají trochu jako dnešní mládež, žijí naplno bláznivé situace klasické hry. V Janíkově režijním pojetí je Kateřina Johany Tesařové mladá, zdravá dívka, jejíž slovní extravaganci protívá půvabný Petruccio silou uvědomělé lásky. Petruccio Jana Filipa hned při prvním setkání s Kateřinou odhadne situaci a bystře nasadí taktický postup, jak získat mladou hezkou ženu. Výmluvnost výrazných očí, vyznařujících upřímný cit a neokázale krásná postava Kateřiny Johany Tesařové, dětská bezprostřednost Kateřininy sestry Blanky v podání Lenky Termerové, přímočarost Lucenziova milostného trápení, jak je pochopeno hereckým výkladem Otakara Prajznera, aktivita, s jakou se ujímá Sovův Hortensio nápadnických akcí kvůli půvabné Blance, protřelost a vtípnost Čvančarova sluhy Trania, humor a komediální bravura Jandovy charakteristiky sluhy Grumia, to jsou jen nejstručnější náznaky herecké práce v Janíkově inscenaci. Celkové jevištní kompozici vadí jen několik tempových retardací. Vcelku však je ostravské nastudování Shakespeareovy klasické komedie příjemnou a poutavou zábavou.

-jp-

I KDYŽ BUDEME HLEDAT v Shakespeareově mladistvé komedii různé nedostatky v kompozici i v charakterech a budeme Zkročení zlé ženy poměřovat pozdějšími a dokonalejšími komediami velkého Alžbětince, nemůžeme popřít, že tato komedie má v sobě nezkrotnost i temperament mládí, i bujarost překypující energie. Divadlo Petra Bezruče v Ostravě nastudovalo tuto komedii pro své mladé diváky a to jistě předznamenovalo celkovou podobu tohoto představení. Hraje se s mladými pro mladé a navíc komedie, která dýchá touto mladistvostí. Režisér Josef Janík předvádí prostě v shakespeareovském duchu poutavou a stylově domyšlenou taškařici, v níž je mnoho režijního a hereckého umu. Každá situace se tu rozehrává se spoustou nápadů, jež sice někde zpomalují rytmus i spád inscenace, ale herci s gustem obohacují své předlohy, dávají jim nové rysy v celkovém ladění hry. A to nejen stěžejní postavy, ale i drobnější figurky, které se tu neztrácejí z představení. Osou inscenace je samozřejmě pár — Kateřina a Petruccio. Oba hrají své role s bohatou charakterizací a s mnoha neběžnými intonacemi. Kateřina J. Tesařové je jako přírodní živel s celou svou vnitřní vitalitou, ale i schopností ocenit správného chlapíka, jakým se ukáže být její Petruccio. Ale dovede své dráčky použít v každé vhodné příležitosti — v závěru vlastně svému manželovi uniká — potřebuje, aby jí znovu získával. Jan Filip jako Petruccio má šarm, vychloubáčnost, je to pohledný vejtaha, ale i chlapík, který má vtíp a dovede ocenit svého ženského protivníka. Tato mladistvá svěžest a herecká vynalézavost se objevují ve všech rolích — u Prajznerova Lucenzia, u Termerové Blanky, u Jandova Grumia, u Čvančarova Trania aj. Nápaditá je také scéna O. Schindlera, kterou tvoří různě se seskupující červené stěny s renesančními oblouky; určují dějiště a vtiskují inscenaci plynulost.

(mik)